BIBLIOTECA UNIVERSITATII

Anul I Nr. 139

Sportul — factor în munca de reconstrucție a țării

Marți 18 Sept. 1945

50 lei exemplarul

ABONAMENTE:
1 lună lei 1.200
Instituții, Asociații și Sprijinitori
Un an lei 36.000

Taxa poștală plătită în numerar cont. aprobării Direcțiunii Generale P.T.T. No. 160.523/945

REDACȚIA: Str. Belvedere 6
TELEFON: Redacția: 4.65.58 Tipografia: 4.84.49
ADMINISTRAȚIA: Str. Belvedere 6

Sportul POPULAR

OFICIOS AL ORGANIZAȚIEI SPORTULUI POPULAR

„STEAUA ROȘIE" A ÎNVINS COMOD BUCUREȘTI CU 5:2 (4:1)

într'un joc, care a arătat că războiul n'a micșorat clasa footbalului jugoslav

— Echipa Capitalei a făcut un match trist, rudimentar și fără primejdii pentru oaspeți —

ASPECTE

Lume multă, suflet mult. Fanioane multicolore, care au pavoazat tristețea tribunei răvășite, din fosta „potcoavă". Gazon pătat de tricouri pestrițe, pistă neagră, pe care, în amurg, umbrele atleților se profilau mistic. Acorduri solemne în imnurile fanfarei militare, vociferări inerente în glasurile stridente și înflăcărate ale spectatorilor. Amalgam de bogăție în prezențe și belșug în entuziasm.

Fărâmă de aspect poetic, care a îmbrăcat, din nou, cu tăria realității, liniștea de până mai ieri a stadionului A. N. E. F.

Acustica stadionului a fost pusă iarăși la încercare. Din negura vremilor, unde a stat nestânjenit atâta timp, ecoul stadionului a redescut eri. A suportat asaltul miilor de voci care aclamau frenetic Imnul Regal, iar mai apoi jocul simplu, victorios și sobru, ca luptele din munții Bosniei, al trimișilor și ambasadorilor tinereții eroice jugoslave.

Florile prieteniei au fost schimbate, cu amabilități reciproce și zâmbete care concurau garoafele; fotografii au imortalizat momentul cu rigiditatea unui Budha de filde.

Limonadierul nu a apucat să clameze prima silabă a mărfii sale, când jugoslavii au și deschis scorul, — iar speakerul ajunsese tocmai la Humis, în înșirarea formațiilor, când Jezerkici și-a luat permisiunea de a înscrie al doilea goal.

Dar publicul nu a disperat și a dovedit încă odată cât de optimist este românul (pentru că matchul în fond era pierdut). Marian și-a adus aminte să trebue să învingă în delul cu Mitici și a redus handicapul. A fost 2—1. A mai fost și 3—1 și 4—1, dar spectatorii încurajau.

Stănescu a îmbrăcat o șapcă militară și a apărat până la sfârșitul reprizei ca un viteaz. Ceeace să recunoaștem că nu este însă suficient pentru victorie.

Au mai căzut goaluri și în repriza a doua. Dar nu au mai contat. Au trecut pe tabela de marcaj, nu în inimile spectatorilor, care s'au dedicat în întregime jocului admirabil al jugoslavilor. Entuziasmul a devenit atât de mare încât, spre sfârșit, terenul a primit patru linii de marcaj naturale, în care se confundau sute de capete și caschete albăstrui. Un teren din Mexico-Cty ar putea foarte comod să ne întindă mâna.

Și a mai fost un iureș nemaivăzut, la sfârșit, în care nu se distingeau decât trupurile atletice ale jugoslavilor svârlite, de pe brațe în aer și tristețea celor care părăseau terenul învinși.

V. Zora

LOVRICI (St. Roșie)

Am aliniat împotriva unei selecționate iugoslave, care, întotdeauna, a fost același adversar dificil și pentru formațiile noastre de glorie, o echipă minoră, rigidă, fără putere de luptă și claritate.

Din această cauză, jocul s'a desfășurat constant sub semnul superiorității iugoslave; o superioritate completă și uneori jenantă prin mărimea ei.

Căci dacă stadionul a fost ieri trist, nu victoria, marea și meritata victorie iugoslavă este cauza acestei tristeți, ci modul desolant, în care numita echipă a Capitalei s'a târît 90 de minute prea lungi.

Un joc frumos, totuși

A fost fără îndoială, un joc frumos. Jucătorii bucureșteni nu au, desigur, nici o vină în asta, dar sârbii au jucat și pentru ei.

„Steaua Roșie" este o echipă echilibrată, care a jucat atât cât a trebuit pentru a învinge fără emoții: o repriză.

Dar în această repriză a jonglat cu tot ceeace este artă și inteligență în jocul de football.

Cu o linie intermediară mobilă, tehnică și luptătoare, care a antrenat în jocul ei toată echipa, legând desăvârșit fazele de atac și apărare și imprimând jocului o varietate extrem de interesantă, „Steaua Roșie" a arătat — așa cum s'a menționat — un echilibru minunat.

Ea nu a fost însă singurul compartiment de clasă mare al oaspeților și Glasic, Giurici și Cirici nu sunt singurele stele. Tripleta: Mitici, Jezerwici, Pecenicici este la fel de bună.

Stăpâni desăvârșiți ai mingei, cei trei înaintași au creeat faze de o claritate nebănuită și schemburi, care au făcut mat apărarea noastră rigidă și fără orizont.

In această mobilitate excepțională și în jocul complet al interiorilor trebue căutată forța echipei iugoslave și frumusețea matchului.

Evident, multe din lucrurile splendide, pe care le-au arătat înaintașii și mijlocașii iugoslavi au fost — în cea mai mare parte — datorate insuficienței adversarului.

Este, desigur, ușor să creezi faze variate și subtile când adversarul nu sesizează nimic și îți lasă o libertate de multe ori completă.

Dar nu este mai puțin adevărat că se cere și o valoare ridicată pentru a le concepe și executa.

Ori, pe deasupra tuturor comentariilor justificate stă un lucru, care face gloria oaspeților. Foarte puține dintre fazele de spectacole au fost gratuite.

Jocul lor este mai ales sobru și rațional. Nicio înflorătură inutilă, făcută pentru ea însăși, nu încearcă stilul lor.

Au rezolvat elegant problemele impuse de joc. Atât. Și aceasta este prima însușire a jocului modern.

Jugoslavii au jucat, într'adevăr, modern cu toate că nu practică sistemul în WM. Dar acest modernism nu este legat, pentru echipa iugoslavă, de formele de ansamblul ci de conceptiile individuale.

Un singur exemplu lămurește totul. Mijlocașul centru stopper Negrescu n'a pasat niciodată dealungul celor nouăzeci de minute. Toate acțiunile lui au fost degajeri mai mult sau mai puțin imprecise. Fruntașii iugoslavi n'au degajat decât în momentele critice. In majoritatea cazurilor au pasat partenerului.

Și dacă nu este de ajuns, un altul

Pentru toată lumea din tribună, „Steaua Roșie" a jucat ușor și fără efort. Ea nu a luptat niciodată întins, așa cum a luptat uneori echipa Capitalei.

Explicația arată încăodată concepția modernă a oaspeților, căci în jocul lor a mers mai mult mingia de cât omul.

Echipa Capitalei a risipit inutil și penibil energie pentru două matchuri. Steaua Roșie a utilizat energia rațională, după cel mai știut regim de cartelă.

O repriză egală, care nu spune nimic

Lucrurile spuse până aici au fost necesare pentru a hotări perspectiva, în care trebue privit jocul. Căci matchul de ieri a avut două aspecte distincte.

In prima parte a lui, Steaua Roșie — fără a forța niciodată alura — a dominat cu autoritate și a marcat patru goaluri, dintre cari două au fost înscrise după ce apărarea bucureșteană a fost complet uluită.

In cea de a doua repriză, însă, jocul a fost oarecum egal. Echipa Capitalei a dominat chiar; e dominare sterilă, — confuză și lipsită de spațiu.

Jocul larg, domnesc, din primul mi-temps a fost înlocuit în cel de al doilea cu o însellare, care mergea paralel cu timpul așteptând sfârșitul. Să nu ne lăsăm induși în eroare de aceste două aspecte diferite.

In repriza a doua, jugoslavii nu au mai insistat. Au jucat la fel de bine în câmp dar în careul de șaisprezece metri înaintarea, care și altfel nu este chiar atât de pătrunzătoare, n'a urmărit goalul.

Această renunțare la eficacitate a lăsat echipa Capitalei să respire și să devină agresivă.

Se poate spune însă că și introducerea lui Constantinescu-Grecu în linia de mijloc a echilibrat oarecum

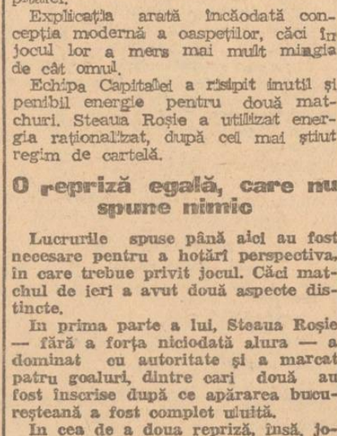

ȘICLOVAN

echipa bucureșteană. Inaintarea a fost susținută ceva mai bine și a reținut mai mult mingia.

Iată pentru ce această repriză nu spune nimic.

Apărarea imediată era tot atât de slabă ca și în prima repriză și jugoslavii puteau marca mai mult de un goal.

Cinci minute hotărîtoare

Este în matchul acesta un lucru, care face comentariul mai mult sau mai puțin inutil.

Infrângerea echipei Capitalei se datorează diferenței de clasă, care a fost semnul constant al celor nouăzeci de minute.

Tot ceeace se poate spune pe marginea acestui adevăr central este complimentar. El singur epuizează esențialul întâlnirii.

„Steaua Roșie" nu putea pierde ieri căci nu putea fi înfrântă de cei unsprezece jucători bucureșteni, cari au isbutit rareori să formeze o echipă.

Dimensiunile acestei înfrângeri au fost însă hotărîte și de alte cauze exterioare.

In minutul unu „Steaua Roșie" conducea cu 1:0 iar după cinci minute de joc scorul era 2:0. Și aceste două goaluri au fost marcate din două erori elementare ale apărării.

Așa dar echipa Capitalei a început primul match internațional cu două goaluri în spate. Prea mult și pentru o echipă bnuă, imposibil de remontat pentru o echipă de valoarea celei a Capitalei.

Aceste două goaluri marcate, când matchul aproape nici nu începuse au hotărît, nu înfrângerea însă, ci dimensiunile ei.

Jugoslavii au înțeles imediat că jocul nu are pentru ei primejdii și sesizând locurile slabe au atacat pe stânga unde Teodorescu — așa cum am anticipat — se dovedea prea puțin elastic pentru mobilitatea, tehnica și fantezia adversarului.

Această constatare are, desigur, o importanță restrânsă. Matchul l-a pierdut echipa întreagă, proporțiile înfrângerii le-a hotărît însă apărarea imediată; această apărare imediată, care în prima repriză a jucat penibil de rudimentar.

N'a marcat corect niciodată omul; atacul iugoslav a executat în careul de șase metri treceri repetate de balon și a marcat patru goaluri într'o libertate completă.

Și alte greșeli

Iată acum și echipa Capitalei în întregimea ei.

Selecționata Capitalei a fost dela început greșit alcătuită și după aceasta a jucat cronat.

Nesigură în apărare, cu o linie de mijlocași inexistentă, care n'a susținut înaintarea dar nici n'a jucat corect în defensivă — excepție făcând numai Șiclovan, și cu o linie de atac confuză, echipa Capitalei nu putea face mai mult.

Deși a făcut extrem de puțin.

Această selecționată minoră, care ar fi putut ceda locul unei bune echipe de club, n'a realizat nici o acțiune precisă.

Aripa Fabian—Marian a mers destul de bine înainte de pauză dar în cea de a doua repriză a fost stricat și singurul lucru bun al echipei.

Dovada certă că echipa aceasta n'a isbutit nici o acțiune de amploare este că cele două goaluri au fost mar-

(Continuare în pag. 3-a)

Duelul MARIAN-MITICI

văzut de ei înșiși

...și alte declarații după un joc care a produs bucurii și triste ți

Matchul s'a terminat. Numai gazetarii îl mai consideră deschis. Curiozitatea lor profesională urmărește pe jucătorii în cabine, la hotel, pe drum spre casă. Desbaterile acestea post-festine sunt câteodată mai interesante decât jocul în sine.

★

In hall la Athénée Palace e bucurie. Dar una lipsită de orgoliul învingătorului trufaș. Este bucuria pe care o întrezărești în zâmbetele discrete ale jucătorilor jugoslavi. Ei, au învățat să prețuiască sobrietatea, așa cum noi am cultivat exuberanța. In luptele de „guerrilla" ale partizanilor, vocea s'a manifestat stins, iar surâsul a înflorit rar. Și vitejii lui Tito au continuat această lecție în viața pașnică de toate zilele, cu supunerea unor oameni conștienți.

E greu să-i smulgi din bârlogul tăcerii. Sunt aproape timizi. Dar zâmbesc. Pentrucă au învins.

Horvatinovici **e modest și spune: „Ce aș mai putea declara, jocul a vorbit dela sine". Dar** *Mitici* **nu uită să asvârle, — cu și fără adresă — o „pointă" înțepătoare: „Cred că ziariștii bucureșteni nu vor mai avea ocazia să se întrebe care este diferența între mine și Marian, pentrucă... eu port pantof' No. 42, iar Marian nici nu a prea fost în formă!"**

Lovrici **intervine însă, restabilind prestigiul jucătorului român. „Asemenea bombă nu am cunoscut nici în bombardamentele nemțești. Marian m'a uluit". E rândul lui** *Jezerkici*, **care spune: „Dacă portarul român ar fi fost mai vigilent, poate că nu aș fi astăzi un om fericit!"**

★

In cabina jucătorilor români e tristețe și, ades, ciudă. Tristețe pentru înfrângere, ciudă pentru coechipieri, care — totdeauna — ei poartă vina. Ghiuriță n e desamăgit de rezultat și de figura slabă a unor parteneri cu veleități. Negrescu a coborît dela bara apărării și își face propriul rechizitoriu: „Apărarea imediată este singura vinovată de înfrângere". Pitorescul colorează declarația lui Șiclovan, derutantă și „anti-socială" în simplitatea ei: „Am jucat ca niște ciobani!".

Constantinescu-Grecu *se consolează cu înfrângerea pe care o vor suferi adversarii de eri din partea reprezentativei provinciale. „In orice caz nu ne sunt superiori cu 5 goaluri". Marian* **se declară dezorientat de primele două goaluri și mai apoi de celelalte două! „Dar m'a făcut „marț" Mitici!" Este recunoașterea cavalerului care, în duel, anunță singur „tuș".**

In colțul cabinei, discret, d. **Țică Iliescu** *se desechipează. Vrea să rămână la obiectivitatea unui arbitru zobru. Dar nu se lasă mult rugat și recunoaște superioritatea jocului oaspeților, ca și enorma greșeală a „piticilor" noștri de a juca pe sus. „Și nu mă uita pe mine. Află că o poartă slab apărată nu scapă niciodată de goaluri!". Ne-a apostrofat, la plecare,* **Niculae.**

Eri la Fundația Carol I

„Ziua Sporturilor"

a fost încheiată într'un cadru solemn

Eri a avut loc, în sala Fundației Regele Carol I, închiderea solemnă a „Zilei Sporturilor". Au luat parte d-nii Gh. Vântu, subsecretar de stat la Min. Afacerilor Interne, Iuliu Orban, Secretar General O. S. P., I. Becskö, preș. Federației maghiare de foot-ball, precum și un mare număr de sportivi și sportive, care au concurat la diferite concursuri.

D. Iuliu Orban, declară închisă „Ziua Sporturilor", mulțumind participanților pentru frumoasa comportare.

Urmează apoi împărțirea premiilor. Pe masa frumos ornată cu drapelul național stau înșirate mulțime de plachete și cupe.

Ropote de aplauze însoțesc împărțirea premiilor. Dintre premiați remarcăm pe Ernst Luiza, din Timișoara, care a fost distinsă cu patru plachete, echipa întreprinderii Frank Cafea, care a primit „Cupa O. M. E. C." echipa budapesteană M. T. K. și echipa belgrădeană „Steaua Roșie", care, în afară de o frumoasă cupă și plachete individuale mai primește și un cadou dela laboratorul Ravay.

Solemnitatea a luat sfârșit într'o atmosferă de caldă cordialitate.

In prezența d-lui prim-ministru Dr. PETRU GROZA

și a membrilor guvernului, deschiderea „Zilei Sporturilor" și grandioasa paradă a sportivilor, s'au desfășurat într'o atmosferă de mare sărbătoare

Intr'o atmosferă de mare sărbătoare a avut loc deschiderea oficială a „Zilei Sporturilor".

Stadionul ANEF a fost pavoazat cu steagurile Națiunilor Aliate, precum și al prietenilor jugoslavi și bulgari. Panouri uriașe cu tablourile M. S. Regelui Mihai I, al Generalissimului Stalin, al președintelui Truman și al d-lui Attlee, precum și lozincile sportului democratic, au ornat stadionul. Tribunele tixite de spectatori, cari au aplaudat cu entuziasm fiecare grup defilant, au format cadrul viu al unui spectacol măreț.

Tineretul sportiv, în coloane disciplinate, corpuri sănătoase în tricouri colorate, au furnizat un spectacol înălțător pentru „Ziua Sporturilor".

Evenimentul zilei a fost fără îndoială prezența iubitului nostru, prim-ministru d. dr. *Petru Groza*, care a vorbit tineretului sportiv adunat pe iarba stadionului și în tribune.

A vorbit întâi după un text dinainte pregătit, cuvinte de îmbărbătarea tineretului sportiv, dar când acest text s'a terminat, a vorbit liber, inspirat de aspectul năvalnic al tineretului din toate colțurile țării,, le-a vorbit dela om la om și astfel am avut ocazia să descoperim în d. dr. *Petru Groza* un sportiv și o inimă caldă care bate în ritm cu tineretul, înțelegând toate nevoile sale, dar participând din plin și la bucuriile lui.

Sportul democratic din România a avut o sărbătoare mare, care va rămâne întipărit în memoria acelora ce au avut norocul să participe la ea. A fost o confirmare strălucită a mișcării sportului popular, care din începuturile timide de acum un an, a devenit o forță care a grupat în jurul ei tot tineretul sportiv al țării și care a pornit pe drumul bun pentru a îngloba în rândurile sportivilor, tot poporul.

D. Dr. PETRU GROZA

După aceștia vine Federația de lupte, în frunte cu Reg. Banat. Numeroase alte centre sportive defilează în pas sacadat, vioi, cu fețe surâzătoare.

Astfel, trec Aradul, Baia Mare, Oradea, Cluj, *după care defilează un grup de sportivi din divizia Tudor Vladimirescu.*

Urmează apoi coloana Tinerilor Progresiști, *care apar într'o aliniere perfectă.*

Fiecare sector, poartă tricoul de culoarea ce o simbolizează. După coloană apare un frumos car alegoric, care a avut un deosebit succes.

Imediat după coloana progresiștilor, vin echipele ceferiste, care cuprind toate secțiile de sport dintre care remarcăm în mod special secția de foot-ball și box în frunte cu C. Cionoiu.

Vin apoi rândurile sportivilor de la S. T. B.

După aceștia trec diferitele echipe ca: Metropola, *cu numeroase echipi,* P. T. T., Telefoane, Sindic. Arte Grafice, *cu un frumos car alegoric,* Socec Lafayette, Scrisul Liber, Malaxa, I. C. A. R., A. S. S. A. M., Fichet, Standard, U. C. R., Stella, Leonida, S. E. T., Ford, Vulcan, *etc.*

Apar apoi coloanele diferitelor federații, ca volley-basket, canotaj, foot-ball, în frunte cu noua Comisie interimară, Corpul arbitrilor printre care distingem figuri cunoscute, echipele Venus, Carmen, Ciocanul, Unirea Tricolor, Juventus *și alte numeroase grupări, apoi federațiile de gimnastică, box, scrimă, sky, tennis, tir, equestră. Cu aceasta ia sfârșit grandioasa paradă a sportivilor.*

Cuvântarea d-lui Iuliu Orban

După defilare a luat cuvântul d. Iuliu Orban, secretarul general al O. S. P.-ului care a scos în evidență înfăptuirile Organizației Sportului Popular după numai un an dela înființare, amintind că sărbătorirea aceasta se datorește în primul rând gloriosei Armate Roșii eliberatoare, care a sdrobit fiara fascistă și a scăpat țara noastră de cotropitori.

D-sa a mai spus între altele:

„Regimul democratic este o condiție absolut necesară pentru desvoltarea unei mișcări sportive democratice, sportul trebuind să devie un factor d e educație de cea mai mare importanță pentru tot poporul nostru".

In continuare, d-sa, salută cu toată căldura și cu cea mai mare bucurie pe reprezentanții sportului Jugo-Slaviei eroice și democratice ca și ai Ungariei democratice care ne-au onorat cu prezența lor.

Mai sunt puțini cei cari nu cunosc

Ziua Sporturilor a fost organizată în cinstea victoriei, în cinstea celor cari au luptat pentru ea, în cinstea celor cari au murit pentru ea.

Mai sunt puțini cei cari nu cunosc.

Dar sunt și unii cari nu știu.

**Și pentru ei, pentru cei cari nu știu, pentru cei cari nu cunosc, pentru cei cari au uitat, pentru cei cari nu vor să știe, pentru cei cari nu vor să cunoască, pentru cei cari nu vor să-și aducă aminte, pentru cei cari nu vor să-și amintească, pentru cei cari nu vor să-și reamintească, pentru cei cari nu vor să-și reamintească și să-și aducă aminte, pentru cei cari nu vor să-și aducă aminte și să-și amintească, pentru cei cari nu vor să-și amintească și